

CONCOURS HIPPIQUE OP HOUTRUST.
Van het concours hippique, dat op Houtrust te 's-Gravenhage werd gehouden, geven wij hierboven een foto van de deelneemsters aan den rit voor het schoonste rijpaard.

BLOEMEN- EN FRUITTENTOONSTELLING.
Te Wageningen werd een uitstekend geslaagde tentoonstelling van bloemen en fruit gehouden. Onze foto geeft een fraai overzicht van den bloemenstand.

„Toen de oorlog uitbrak," ging de boekhouder voort, „mocht de Duitsche verffabriek geen lijnolie-houdende verf meer uitvoeren, en, omdat die fabriek geen andere verf fabriceerde, stonden de zaken van Ophorst opeens stil."

Weer knikte ik instemmend.

„Hij ging toen in allerlei goederen handelen, met het geld van zijn aandeelhouders, en daarmee heeft hij héél veel verdiend."

„Juist. Vooral met margarine en rubber, is 't niet?"

„Ja, Mijnheer. Maar hij vertelde aan zijn aandeelhouders, dat hij maar een paar honderd gulden verdiend had. Hij liet hun een valsche balans en een valsche winstrekening zien, waarop 'n heel laag winstcijfer voorkwam, en stelde hun toen voor, om hun aandeelen voor de nominale waarde, verhoogd met 5% rente, aan hem terug te verkoopen. De aandeelhouders zijn daarop ingegaan en zoo zijn ze voor duizenden guldens bedrogen, want, wegens de groote winsten, die gemaakt waren, hadden de aandeelen natuurlijk een veel hooger waarde. Maar 't valt moeilijk te bewijzen, want hij heeft de vennootschap geliquideerd en de boeken verbrand."

„Op hoeveel schat U de werkelijke winst, die hij behaald heeft?"

„Op het tijdstip, dat hij zijn aandeelhouders uitkocht, was de winst ongeveer 80,000 gulden, zooals ik van mijn voorganger gehoord heb."

„Heeft hij na dien tijd nog veel geld verdiend?"

„Ja, maar het juiste bedrag kan ik u niet zeggen, want de groote winsten heeft hij niet geboekt, om de belasting te kunnen ontduiken."

„Hoe heeft hij zijn geld belegd? U begrijpt, dàt moet de recherche weten, om ten behoeve van zijn vroegere aandeelhouders daarop beslag te kunnen leggen." — „In effecten. Hij heeft de stukken opgeborgen in een safe van de „Koopmansbank" en gaat altijd zelf de coupons knippen."

„Heeft hij U dat verteld?"

„Neen, ik heb toevallig een gesprek afgeluisterd, dat hij met zijn advocaat hield. Hij vroeg om raad, hoe hij zijn vermogen kon onttrekken aan de nasporingen van de belasting-inspectie, die zijn aangiften niet recht vertrouwde. De advocaat raadde hem toen aan, om geen gelden op deposito bij een bank te laten staan, maar alles in effecten te beleggen, en die effecten in een safeloket op te bergen. Hij moest aan niemand iets daarvan vertellen en hij kon, als er op de een of andere manier gevaar dreigde, de effecten altijd vlug uit de safe weghalen en elders opbergen. Verder raadde de advocaat hem aan, een klein bedrag, b.v. f 20,000.— in zijn zaak te laten en het huis op zijn naam te laten staan, omdat de belasting-inspectie natuurlijk niet zou willen gelooven, dat hij niets bezat."

„En heeft hij een safe-loket in de Koopmansbank gehuurd?"

„Ja, ik was daar eens om geld te wisselen, toen zag ik hem binnenkomen. Ik hield mij een weinig ter zijde en hoorde toen, dat hij vroeg, om in de safe te worden toegelaten."

Ik bedankte den boekhouder voor zijn inlichtingen, beloofde mijn best te zullen doen, om hem aan een andere betrekking te helpen, en begaf mij naar mijn chef, om rapport van mijn verrichtingen uit te brengen. „We weten nog niet genoeg, Goudvischjes-hengelaar, (dat was de bijnaam, dien hij mij gegeven had), we weten, dat Ophorst f 20,000— in zijn zaak heeft gestoken; we weten, dat hij een huis bezit, waarvan wij de waarde op het kadaster kunnen onderzoeken; we weten, dat hij effecten bezit, die in de Koopmansbank zijn opgeborgen. Maar we weten nog niet, hoeveel de waarde van die effecten is. Dat moet je nu eens onderzoeken, blauwscheen."

't Was een lastig geval. Aan de Koopmansbank zou men mij niet willen en niet kunnen inlichten, omdat de inhoud van de safe niet aan de Directie der bank bekend was. Ook de advocaat zou niet bereid zijn, mij op de hoogte te brengen, indien hij al het juiste vermogen van Ophorst wist, hetgeen ik ernstig betwijfelde. Er bleef dus niets anders over, dan 't Ophorst zelf te vragen.

Ik begaf me daarom naar zijn kantoor en verzocht den heer Ophorst persoonlijk te mogen spreken voor een gewichtige aangelegenheid. Op alle verdere vragen van den bediende omtrent mijn naam en het doel van mijn komst gaf ik een afwijzend antwoord en ik herhaalde, terwijl mijn gelaat een sphinxachtige uitdrukking aannam: „Ik moet mijnheer Ophorst dringend spreken over een zaak van het hoogste gewicht, waarover ik U niet mag inlichten."

Na lang aandringen en veel heen en weer geloop van den bediende vice-versa wachtkamer en Directiekantoor, gelukte 't mij bij den O. W.-er te worden toegelaten.

Z. Ed. ontving mij, uitgestrekt in een gemakkelijken clubfauteuil. Zijn groot, rond gelaat glom van de oorlogswinst en geheel zijn welgedaan uiterlijk droeg het kenmerk van den parvenu, die tegenover iedereen wil weten, dat hij grof geld verdiend heeft, behalve.... tegenover de belastinginspectie.

Bij mijn binnenkomst verwaardigde hij zich niet op te staan. Slechts bulderde hij mij vanuit zijn zetel toe: „Mijn naam is Ophorst."

Ik stelde mij voor als: Bentman, employé van de Koopmansbank.

Ophorst verzekerde mij, dat 't hem aangenaam was, met mij kennis te maken en stak mij, zonder zich uit zijn gemakkelijke houding op te richten, een dikke hand toe, die bescheidenlijk door mij werd gedrukt.

„Ik kom met U spreken over een zeer onaangename zaak, Mijnheer Ophorst," zoo begon ik, „waarvan ik U te voren moet verzoeken, tegenover iedereen de strengste geheimhouding te betrachten."

(Zie vervolg op pag. 10)

THUISKOMST VAN Z. K. H. DEN PRINS.
Z.K.H. de Prins, die na een verblijf in Zwitserland in de Residentie terugkeert, wordt door H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses Juliana aan het Staatsspoor-station afgehaald.

VERG. NED. MIJ. TOT BEV. V. D. GENEESKUNST.
De deelnemers aan de 68e algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering van de Geneeskunst, die in de Koningszaal van Artis te Amsterdam werd gehouden. Op deze vergadering kwam o.a. aan de orde: De contracten en overeenkomsten met de ziekenfondsen.

VERGADERING LEERAREN MIDDELBAAR ONDERWIJS.
In het American-hotel te Amsterdam hield de Vereeniging van Leeraren bij het Middelbaar Onderwijs haar tweedaagsche algem. vergadering. Onze foto geeft een groep der aanwezigen.